

Recensie Volkskrant ★★★★★ Unplugged

Alex Ploeg heeft de antiheld na drie voorstellingen helemaal (en heel grappig) uitgespeeld

Verder is er vooral een hoop om te lachen, van de kalmerende werking van het weerbericht tot het middelste kind zijn.

Alex Ploeg Beeld Bart Heemskerk

Alex Ploeg is een gast die vier jaar lang op de grond heeft gelegen, aldus Alex Ploeg zelf. Hij geeft een korte demonstratie van hoe je dat doet, en volhoudt: gaan liggen, iedereen negeren, blauwe enveloppen ongeopend laten, blijven liggen.

‘Ik ben geen held’, zegt hij een paar keer in zijn nieuwe show *Unplugged*. Degenen die zijn eerdere voorstellingen zagen, wisten dat al. In *Ultimatum* (2018) en *Ego* (2021) positioneerde Ploeg zich ook als het tegenovergestelde van de zelfverzekerde, mannelijke man die de wereld komt redden.

In deze voorstelling speelt hij de ongevaarlijke, passieve antiheld helemaal uit, en legt hij bloot waar die podiumgrondhouding vandaan komt. In interviews vertelde hij er openhartig over: hij was wat je noemt een *pretend student*. Ploeg stond wel ingeschreven, maar deed niets en verzweeg dat voor zijn omgeving.

Dat verhaal houdt hij een stuk vager in *Unplugged*. In plaats daarvan maakt hij zijn persoonlijke toestand lichtjes wat universeler, door die nog altijd hardnekkige terugtrekneigingen los te laten op de toestand in de wereld: is het niet voor veel meer mensen soms een aantrekkelijke gedachte, om als het moeilijk wordt de deur achter je dicht te trekken en alles te laten voor wat het is?

Verder is er vooral een hoop om te lachen, van de kalmerende werking van het weerbericht tot het middelste kind zijn. Af en toe kan Ploeg het laaghangende fruit niet weerstaan, maar ook uit wielrennende mannen van middelbare leeftijd weet hij nog één originele grap te halen.

Mooi hoe hij zich een slag in de rondte stand-upt en alles toch onder die ene paraplu past: we hebben minder heldenverhalen nodig, en meer verhalen die gaan over het collectief, hoe we elkaar overeind houden.